

Політична освіта в Україні

ПОЛІТИЧНА ЛЕКСИКА

сучасного українського
політика і громадянина

енциклопедичний словник-довідник

Видавництво «Магнолія 2006»

УДК 32(075)
ББК 66.0я2я73
П 20

Відтворення цієї книги або будь-якої її частини заборонено без письмової згоди видавництва.

Рекомендовано

до друку Науково-методичною радою Інституту гуманітарних та соціальних наук Національного університету «Львівська політехніка» (протокол № 9 від 27.05.2017 р.)

Рецензенти:

Борділовська О.А. – доктор політичних наук, доцент кафедри міжнародних відносин і зовнішньої політики Інституту міжнародних відносин Київського національного університету ім. Т. Шевченка;

Луцишин Г. І. – доктор політичних наук, доцент, завідувач кафедри політології та міжнародних відносин Національного університету «Львівська політехніка»;

Науmkіна С. М. – доктор політичних наук, професор, завідувач кафедри політичних наук ДВНЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет ім. К.Д. Ушинського».

Політична лексика сучасного українського політика і громадянина П 20 : енциклопедичний словник-довідник / Укладач В.М. Піча; наук. ред. Л.Д. Климаської, Я.Б. Турчин, Н.М.Хоми [Колектив авторів: І.В. Алексєєнко, О. І. Романюк, М.В. Школяр та ін.]. – Львів : «Магнолія 2006», 2017. – 438 с.

ISBN 978-617-574-112-2

Даний словник-довідник з політології містить понад 500 термінів, які є найчастіше вживаними в лексичі сучасного політика і громадянина України, відзеркалює новітні явища і процеси практичної політики, значно розширює термінологічний апарат політології, спонукає вчених-політологів до його адекватного визначення.

Для бакалаврів, магістрів, аспірантів, науковців та викладачів ВНЗ, політичних діячів, а також для усіх, хто цікавиться політикою та політичною наукою.

ISBN 978-617-574-112-2

УДК 32(075)
ББК 66.0я2я73

© Авторський колектив, 2017
© Укладач В.М. Піча, 2017
© Наук. ред. Л.Д. Климаської,
Я.Б. Турчин, Н.М. Хоми, 2017
© «Магнолія 2006», 2017

Корнієнко В. Етика політична [Текст] / В. Корнієнко // Політична лексика сучасного українського політика і громадянина: енциклопедичний словник-довідник / Укладач В. М. Піча; наук. ред. Л.Д. Климаської, Я. Б. Турчин, Н. М. Хоми [Колектив авторів: І. В. Алексєєнко, О. І. Романюк, М. В. Школяр та інші].— Львів : «Магнолія 2006», 2017.— С.144–145.

Етика політична (грец. *elhika*, від *ethos* - звичай, характер) - галузь, аспект заг. етики, що досліджує моральні засади політики і влади, професійну етику суб'єктів політ, дія-сті.

Е.п. у широкому розумінні піддає критичному аналізу функціонуючу моральну свідомість учасників політ, процесу і виявляє міру відповідності її

наявним політ.і моральним відносинам. У вузькому розумінні проблема Е.п. пов'язана з тим, що держ. діячі та політики мусять зіставляти свої вчинки не тільки з положеннями Конституції і чинного законодавства, а й з моральними принципами і нормами. При цьому етичний кодекс, яким вони керуються, не просто спирається на загальноприйнятту мораль, але й конкретизує її вимоги відповідно до специфіки політ, дія-сті, неординарних обов'язків і повноважень, покладених на депутатів, урядовців, службовців держ. установ. Формування Е.п. може ґрунтуватися і на етиці політ, гри, орг-ції, менеджменту тощо.

Е.п. народжується в суперечностях між політикою і мораллю, охоплює моральні аспекти політ, рішень, типи, засоби і форми їхньої реалізації. Вона займається такими нормами політики, як принципи справедливого соц. устрою, критерії легітимного правління, співвідношення прав, обов'язків керівників і громадян, проблеми справедливості у відносинах між д-вами тощо. Відповідно до сфери Е.п. відносять теорії соц. справедливості, легітимного правління, справедливих війн, оптимального використання влади правлячими колами. До етичної проблематики політики належать і питання обґрунтування системи базових цінностей сусп-ва, формування соц. порядку, що відповідає цим ціннісним уявленням; питання інституціональних відносин, відносин соц. груп і рухів, відносин між сусп-вом і особистістю, взаємин між окремими громадянами щодо відстоювання власних політ, поглядів тощо. Суб'єктами Е.п. є учасники політ, процесу (партії, рухи, особистості). *(В. Корнієнко)*